

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2096/2019
05.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца АА и ББ, обоје из ..., чији је заједнички пуномоћник Љиљана Светозаревић, адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Владимир Јорданов, адвокат из ..., ради одржавања личних односа мал. деце са крвним сродницима, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 572/18 од 14.01.2019. године, у седници одржаној 05.06.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 572/18 од 14.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави, Судска јединица у Жагубици П2 42/18 од 09.10.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца, па је одређено одржавање личних односа и виђења тужилаца са својим малолетним унуцима и то ГГ, рођеном године и ДД, рођеним ... године, обоје из ..., на начин одређен изреком. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 56.320,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Гж2 572/18 од 14.01. 2019. године, одбио жалбу тужене и потврдио првостепену пресуду.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију из свих законских разлога, као и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, како се ревизијом наводи.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11, 55/14), у вези са

чланом 202. Породичног закона ("Службени гласник РС" бр. 18/05 са изменама и допунама), па је оценио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из одредбе члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се не указује на друге битне повреде одредаба парничног поступка које су ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. наведеног закона.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је удовица покојног сина тужилаца, који је био у браку са туженом до смрти 2017. године и у коме је рођено двоје мал. деце и то ГГ, рођена ... године и ДД, рођен ... године. Након смрти супруга, а сина тужилаца, тужена је са мал.децом напустила кућу у ... у којој је живела у породичном домаћинству са супругом, двоје мал. деце и тужиоцима и отишла да живи код родитеља у село Након тога, тужена је тужиоцима, ретко и повремено, дозвољавала да виђају своје мал. унуке, наводећи да су односи између ње и тужилаца лоши јер је тужиоци криве за смрт њиховог сина. Веза између деце и родитеља њиховог пок. оца, која је заснована њиховим рођењем, очувана је и поред њиховог међусобног ретког контакта након смрти сина тужилаца. У просторијама Центра за социјални рад Општина ... и ... организован је сусрет мал. деце са породицом пок. оца (бабом, дедом и тетком) и утврђено да су деца прихватила контакт са овим сродницима, слободно прилазили и играли се, боравили у њиховој кући на дан крсне славе, када су такође испојили позитивне емоције које указују на блискост са родитељима пок. оца. Односи породице мајке и пок. оца мал. деце су лоши, контакти међу њима су ретки, са вербалним конфликтима.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно оценили да је тужбени захтев основан, применом члана 61. став 5., у вези са чланом 270. Породичног закона.

Одредбом члана 61. став 5. Породичног закона, прописано је да дете има право да одржава личне односе са сродницима и другим лицима са којима га везује посебна блискост ако ово право није ограничено судском одлуком.

Одредбом члана 270. наведеног закона, прописано је да пре него што донесе одлуку, између осталог, о заштити права детета, суд је дужан да затражи налазе и стручно мишљење од органа старатељства, породичног саветовалишта или друге установе специјализоване за посредовање у породичним односима.

По оцени Врховног касационог суда, приликом доношења одлуке о тужбеном захтеву, нижестепени судови су се руководили најбољим интересом мал. деце. Наиме, побијана одлука је заснована на налазима Центра за социјални рад Општина ... и ... од 25.06.2018. године, који је допуњен извештајем овог органа од 23.07.2018. године и 10.09.2018. године, а који су дати на основу обављених кућних

посета домаћинстава странака, опсервацијом деце и разговорима са лицима блиским странкама. Наведени налази органа старатељства указују да постоји потреба да се омогуће и убудуће одржавају лични односи тужилаца, као бабе и деде са мал. децом. У таквој ситуацији, руководећи се заштитом права деце, у која у конкретном случају спада и одржавање личних односа са мал. унуцима, у најбољем је интересу мал. ГГ и мал. ДД да буду у контакту са својим блиским крвним сродницима – бабом и дедом по оцу, тужиоцима у овој парници, на начин како је одређен првостепеном пресудом.

Неосновани су ревизијски наводи којима се указује да сукоб породица оца и мајке мал. деце може негативно утицати на однос мајке и мал. деце као и да одлука о тужбеном захтеву није у најбољем интересу мал. деце. Ову чињеницу је надлежни орган старатељства имао у виду када је дао наведена мишљења која су у спису и из којих произилази да, за сада, се емотивна блискост тужилаца и мал. унука, као и мотивисаност тужилаца да одржавају личне односе са својим мал. унуцима, не може довести у сумњу због тренутних лоших односа ових породица. Утврђене чињенице указују да је искључен сваки ризик да би контакт тужилаца са мал. унуцима нарушио емотивну везу деце са мајком. Оцена најбољег интереса мал. деце је донета на основу утврђеног чињеничног стања, па друга одлука суда у истој врсти спора, на коју ревизија указује, заснована је на другачијим чињеницама.

Наводе ревизије којима се указује на непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, с озбиром да се ревизија из ових разлога не може изјавити, сагласно члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 414. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић